

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา)
เกี่ยวกับการร้องทุกข์กล่าวโทษ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้รับมอบอำนาจจากนาย ข. ที่ถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ และหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาบันทึกประจำวันคำร้องทุกข์กล่าวโทษ ค่าพิกัดดาวเทียม (GPS) ของที่ดินแปลงพิพาทและพยานเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ใช้ประกอบการร้องทุกข์กล่าวโทษ นาย ข. ต่อสถานีตำรวจภูธรวังน้ำเขียว

๒. สำเนาบัญชีค่าพิกัดตำแหน่งหลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑,๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และสำเนาบัญชีค่าพิกัดตำแหน่งหลักเขตและป้ายระหว่างเขตโซนซีกับเขตโซนอีของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงตามมาตรา ๒๖ วรรคท้ายแห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๒ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ จำนวน ๑ ชุด พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องทุกแผ่น

๓. ผู้อำนวยการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ได้จัดทำและซ่อมบำรุงหลักเขตและป้ายป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงตลอดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติทุกปีใช่หรือไม่

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) มีหนังสือ ที่ ทส ๑๖๒๑.๑/๑๖๔๕๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอแจ้งผลการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามข้อ ๑ เนื่องจากเป็นข้อมูลเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๙/๒๕๕๘

ตามมาตรา ๑๕ (๒) ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดีการป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

๒. สำนักกักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลสำเนา บัญชีค่าพิกิตตำแหน่งหลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑,๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นเพียงขั้นตอนในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นการดำเนินงานภายในของหน่วยงาน ทั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงได้มีปรากฏในแผนที่แนบท้ายกฎกระทรวงกำหนดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติซึ่งประกาศใช้โดยทั่วไปเป็นข้อมูลที่ต้องสมบูรณ์ใช้อ้างอิงได้อยู่แล้ว

๓. การซ่อมบำรุงหลักเขตและป้ายป่าสงวนแห่งชาติเป็นไปตามแผนงานและงบประมาณของกรมป่าไม้ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลเกี่ยวกับแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงได้มีปรากฏในแผนที่แนบท้ายกฎกระทรวงกำหนดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งประกาศใช้โดยทั่วไป เป็นข้อมูลที่ต้องสมบูรณ์ใช้อ้างอิงได้อยู่แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) มีหนังสือที่ ทส ๑๖๒๑.๑/๔๙๔๓ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘ ส่งเอกสารพร้อมคำชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ และผู้แทนสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ ดังนี้

๑. ขณะพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้เข้าตรวจสอบพื้นที่เกิดเหตุ ปรากฏว่าอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาหลวง แต่ไม่พบตัวผู้กระทำความผิด จึงได้มอบหมายให้หน่วยป้องกันรักษาป่าที่ นม.๔ (เขาภูหลวง) นำเรื่องไปกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรวังน้ำเขียว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา และเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรวังน้ำเขียว ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนจนทราบว่าพื้นที่เกิดเหตุดังกล่าวเป็นของนาย ข. เป็นผู้ครอบครอง และพนักงานสอบสวนได้เรียกตัวนาย ข. มารับทราบข้อกล่าวหาเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอนี้ หากเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๙/๒๕๕๘

การดำเนินคดีของพนักงานสอบสวนได้ ซึ่งหากไม่ได้รับความเห็นชอบจากพนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวนคดีดังกล่าวก่อนสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) จึงไม่ขอเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อีกทั้งบันทึกประจำวันคำร้องทุกข์กล่าวโทษอยู่ที่สถานีตำรวจภูธรวังน้ำเขียว

๒. ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง จังหวัดนครราชสีมา เดิมเป็นป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๖ และได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๕๗๖ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ เนื้อที่ประมาณ ๗๓๖,๒๕๐ ไร่ ให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมดำเนินการตามโครงการพัฒนาการในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมคงเหลือพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงประมาณ ๖๕๑,๔๔๐ ไร่ กรณีผู้อุทธรณ์แจ้งขอสำเนาบัญชีค่าพิกิตตำแหน่งหลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวนี้ เนื่องจากข้อมูลการสำรวจจริงวัดในช่วงเวลานั้น เป็นขั้นตอนในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ประกอบกับหลักเขตป้ายซึ่งแสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ได้ถูกจัดทำเป็นเวลานานกว่า ๓๐ ปี จึงอาจสูญหายไปตามกาลเวลา แต่กฎหมายฉบับที่ ๑,๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘) และแผนที่ท้ายกฎหมายกำหนดให้ท้องที่อำเภอวังน้ำเขียวเป็นป่าสงวนแห่งชาติได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ผลตามกฎหมายถือว่าประชาชนโดยทั่วไปได้รับทราบว่ามีท้องที่อำเภอวังน้ำเขียวมีสถานะเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ส่วนการจัดทำบัญชีค่าพิกิตตำแหน่งหลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงไม่มีการจัดทำไว้ แต่จะจัดทำเฉพาะกรณีที่มีการดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติและพระราชบัญญัติป่าไม้เท่านั้น

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ และ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นชอบผลการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและข้อขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติทั่วประเทศซึ่งกรมป่าไม้ให้ดำเนินการจำแนกฯ และปรับปรุงการจำแนกแนวเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติร่วมกับคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามนัยมติคณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติ โดยแบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์โซนซี เขตป่าเพื่อการเศรษฐกิจโซนอี และเขตป่าเหมาะสมต่อการเกษตรกรรมโซนเอ ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๖ ว่า “ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติและเขตป่าไม้ถาวรที่เสื่อมสภาพแล้วมีราษฎรเข้าถือครองทำกิน (ยกเว้นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรี) ให้กรมป่าไม้ส่งมอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) นำไปปฏิรูปที่ดินโดยออกเอกสาร ส.ป.ก. ๔-๐๑ ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเท่านั้น” สำหรับในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง กรมป่าไม้ได้ส่งมอบเฉพาะเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์โซนอีที่เสื่อมสภาพให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนำไปดำเนินการปฏิรูปที่ดินเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว โดยต่อมามติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ เห็นชอบหลักการมาตรการและแนวทางแก้ไขปัญหาดินป่าไม้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทำการพิสูจน์การครอบครองที่ดินของราษฎรกรณีผลการตรวจพิสูจน์การครอบครองที่ดิน

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๙/๒๕๕๘

ของราษฎร กรณีผลการตรวจพิสูจน์พบว่าราษฎรอยู่อาศัยหรือทำกินหลังวันประกาศสงวนหวงห้ามเป็นพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายครั้งแรกให้เคลื่อนย้ายราษฎรออกจากพื้นที่ป่าอนุรักษ์หรือกรณีราษฎรอยู่อาศัยหรือทำกินมาก่อน แต่ถ้าเป็นพื้นที่ล่อแหลมคุกคามต่อระบบนิเวศพื้นที่ที่มีผลกระทบต่อการรักษาคุณภาพในการคุ้มครองดูแลพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีให้พิจารณาดำเนินการช่วยเหลือตามความเหมาะสม กรณีผู้อุทธรณ์ขอสำเนาบัญชีค่าพิกิตตำแหน่งหลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑,๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และสำเนาบัญชีค่าพิกิตตำแหน่งหลักเขตและป้ายระหว่างเขตโซนซีกับเขตโซนอีของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง โดยอ้างมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ข้อ ๒ ให้กรมป่าไม้รับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปพิจารณาดังนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นข้อพิพาทกับราษฎร สาเหตุหนึ่งเนื่องจากไม่มีแนวเขตป่าไม้ที่ชัดเจนกรมป่าไม้ควรจัดทำแนวเขตให้ชัดเจนเพื่อสะดวกในการพิสูจน์และป้องกันการรุกรานโดยไม่เจตนา นั้น กรมป่าไม้ได้อนุมัติให้ศูนย์ปฏิบัติการที่ดินป่าไม้ (นครราชสีมา) เดิม ดำเนินการโครงการจัดการทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง จังหวัดนครราชสีมา เมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๑ เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ซึ่งได้กำหนดให้ดำเนินการด้านการควบคุมพื้นที่ตรวจสอบข้อมูลจัดทำแนวเขตพื้นที่ป่าไม้สำรวจวางแผนและกำหนดความเหมาะสมการใช้ที่ดินและตรวจสอบและรับรองสิทธิ์ตามข้อกำหนดของโครงการฯ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ได้มีการประชุมชี้แจงราษฎรในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องทราบและเข้าใจ แต่เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามโครงการดังกล่าวในขณะนั้นไม่สามารถเข้าดำเนินการจัดทำแนวเขตประชิดกับที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามแผนงานโครงการฯ บริเวณป่าสงวนแห่งชาติโซนซี รอบเขาแผงม้าได้ เนื่องจากราษฎรไม่ให้ความร่วมมือและมีข้อโต้แย้ง จึงจำเป็นต้องยุติการดำเนินการ ซึ่งต่อมาชุดเฉพาะกิจป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายป่าในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาได้ตรวจยึดหรือตรวจสอบพื้นที่ที่กลุ่มผู้ร้องครอบครองสร้างสิ่งปลูกสร้าง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ในท้องที่อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา จึงได้มีการร้องเรียนไปยังหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งได้ลงพื้นที่มาสืบสวนหาข้อเท็จจริงและให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ซึ่งกรณีดังกล่าวจังหวัดนครราชสีมาได้มีคำสั่งที่ ๘๑๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะทำงานตรวจสอบแนวเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ท้องที่อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ตามความเห็นผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยกำหนดให้ตรวจสอบแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติโซนซี รอบเขาแผงม้า และจัดทำเครื่องหมายหรือหมายแนวเขตในพื้นที่ให้ชัดเจนซึ่งได้มีการประชุมนัดหมายเพื่อดำเนินการดังกล่าวหลายครั้ง แต่ไม่สามารถดำเนินการจัดทำแนวเขตดังกล่าวได้ เนื่องจากตัวแทนกลุ่มราษฎรในพื้นที่มีข้อขัดข้องและแสดงเจตนาไม่ยินยอมให้คณะทำงานฯ เข้าดำเนินการในพื้นที่ ซึ่งได้แจ้งรายงานให้กรมป่าไม้ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจจากนาย ข. ผู้ต้องหาซึ่งถูกแจ้ง ข้อกล่าวหาและดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ โดยต้องการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนابันทึกประจำวัน

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๙/๒๕๕๘

คำร้องทุกข์กล่าวโทษ คำพิกัสดาวเทียมของที่ดินแปลงพิพาท รวมทั้งพยานเอกสารหลักฐานอื่น และสำเนาบัญชีคำพิกัสดำแหน่งหลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง และสำเนาบัญชีคำพิกัสดำแหน่งหลักเขตและป้ายระหว่างเขตโซนชีกับโซนอีของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ที่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ปฏิเสธการเปิดเผย เนื่องจากต้องการนำไปใช้ในการต่อสู้คดีว่าที่แปลงพิพาทอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงหรือไม่ ซึ่งที่ดินแปลงพิพาทของนาย ข. อยู่ในอำเภอรังน้ำเขียวและมีหลักฐานเป็นหลักเขตและถนนกันไฟป่าว่าอยู่นอกเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง แต่อยู่ในเขตป่าโซนชีของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง แต่การจะตรวจสอบว่าที่แปลงพิพาทอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงหรือไม่ จะต้องตรวจสอบจากหลักเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวง และต้องการตรวจสอบว่าที่พิพาทมีคำพิกัสดาวเทียมอยู่ในคำพิกัสดาวเทียมของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงหรือไม่ และคำพิกัสดาวเทียมที่ดินแปลงพิพาทที่เจ้าหน้าที่ป่าไม้ตรวจสอบและมอบให้นาย ข. และที่ใช้ในการกล่าวโทษนาย ข. นั้นว่าตรงกันหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ สำเนาบันทึกรประจำวันคำร้องทุกข์กล่าวโทษ คำพิกัสดาวเทียม (GPS) ของที่ดินแปลงพิพาทและพยานเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ใช้ประกอบการร้องทุกข์กล่าวโทษนาย ข. ต่อสถานีตำรวจภูธรวังน้ำเขียว เห็นว่า สำเนาบันทึกรประจำวันคำร้องทุกข์กล่าวโทษ เมื่อสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) แจ้งว่าไม่มี ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนคำพิกัสดาวเทียม (GPS) ของที่ดินแปลงพิพาทและพยานเอกสารหลักฐานอื่น ๆ เห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญกำหนดให้บุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม โดยในคดีอาญาผู้ต้องหามีโอกาสในการต่อสู้คดีอย่างเพียงพอ การตรวจสอบหรือได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควร เมื่อข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องใช้เพื่อการตรวจสอบหรือได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควร ประกอบกับการเปิดเผยไม่กระทบต่อสาระสำคัญของสำนวนคดีอาญาดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เห็นว่า เมื่อสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) แจ้งว่าไม่มี ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เห็นว่า เป็นคำถามจึงไม่วินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๙/๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) เปิดเผยค่าพิกัดดาวเทียม (GPS) ของที่ดินแปลงพิพาทและพยานเอกสารหลักฐานอื่น ๆ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายจัตถภัย บุรุษพัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๑

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศาวิทย์

กรรมการ

นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘